

XXX.

Forslag til Lov

om

Anvendelse af Legemsstraf i visse Tilfælde og om en Udvildelse af Nødværgeretten.(Fremsat i Folketinget den 13. November 1903 af Justitsminister *Alberti.*)

§ 1.

Legemlig Revselse kan ved Dom ikendes Personer af Mandkøn mellem 15 og 55 Aar enten som Enestraf eller som Tillægsstraf overensstemmende med de i efterfølgende Paragraffer indeholdte Forskrifter.

§ 2.

Revselsen, der bestaar i Slag paa Ryggen, maa ikke overstige 27 Slag; Redskabets Art og Eksekutionens nærmere Udstaaelse bestemmes ved Kongelig Anordning. Naar Revselsen idømmes som Tillægsstraf, skal den som Regel fuldbyrdes, førend Udstaaelsen af den i øvrigt idømte Straf paabegyndes.

§ 3.

Legemlig Revselse kan idømmes:

- 1) som Tillægsstraf til den i øvrigt forskyldte Straf for den, der over for en Kvinde, som ikke maa anses for løsagtig, har gjort sig skyldig i fuldbyrdet Voldtægt eller i Forsøg derpaa, som enten er Fuldbyrdelse nær eller iværksat under skærpene Omstændigheder;
- 2) som Tillægsstraf for gentagen eller under skærpene Omstændigheder begaaet legemlig Omgængelse eller Forsøg paa saadan med Pigebørn under 12 Aar;
- 3) som Enestraf eller som Tillæg til den for Forbrydelsen i og for sig forskyldte Straf for saadanne mod sagesløs Person begaaede forsætlige Voldshandlinger, der ere Genstand for offentlig Forfølgning, og som for den angrebne have medført betydelige Smarter eller et længere Sygeleje eller for længere Tid gjort ham uskikket til Arbejde;
- 4) som Enestraf eller som Tillægsstraf for Personer, der i Henhold til Lov af 11. Maj 1897 indeholdende nogle Bestemmelser om Vold mod sagesløs Person udstaa Tvangsarbejde, naar de have gjort sig skyldige i grov Overtrædelse af de for Straffens Udstaaelse gældende Forskrifter, og de i disse fastsatte reglementariske Straffe efter Overtrædelsens Grovhed eller Gentagelse ikke antages tilstrækkelig virksomme.